

РЕШЕНИЕ

№ 3199

гр. София, 19.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 21.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **1817** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба В. № 4545 от 01.03.2010 г. по описа на Административен съд – С. град и В. № 2712 от 22.02.2010 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи, 8 РУ на МВР, подадена от главен инспектор Х. Р. Х. – Н. на група “Териториална полиция”, полицейска категория В, в участък “Д.” при 08 – РУ – С., жив. гр. С., жк. Д. 1, Б. 1. В. Е, .8, А. 1. против Заповед рег. № 602-4 от 09.02.2010 г. на началника на 08 РУ – С. Комисар Д. П за налагане на дисциплинарно наказание “Порицание” за срок от 1 година, считано от датата на връчване на заповедта.

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като не са спазени административно – производствените правила за нейното издаване, нарушена форма на акта и постановена при липса на материално правните предпоставки за нейното издаване, поради което моли да се отмени изцяло. Твърди, че оспорената заповед е нищожна като издадена от орган, който няма компетентност за това, като се позовава на чл. 228, т.1 и т.2 от ЗМВР, както и че началникът на районното управление не е сред изрично посочените лица в чл. 186 от същия закон. Подробно се излагат съображения за нейната незаконосъобразност, както и че заповедта не е мотивирана по надлежния ред.

Твърди се, че в административния акт не е посочено, кога точно са извършени установените нарушения, поради което не е възможно да се определи дали е спазен едногодишния срок за налагане на дисциплинарното му наказание. В хода на съдебното заседание редовно призован не се явява и не взема становище по жалбата. С нея е направено искане да му бъдат присъдени сторените разноски по делото.

Ответникът – Началника на 08 РУ – С., редовно призован, се представлява от юрк. К, който оспорва жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Настоящото производство е започнало с издаването на Заповед рег. № Оз-4721 от 21.12.2009 г. относно извършване на проверка по линия “Териториална полиция” в 08 РУ при С. на директора на Главна дирекция “Охранителна полиция”, комисар М Е. С нея е посочено, че в периода 21.12.2009 г. до 07.01.2010 г. следва да се извърши проверката в районното управление и е определен състава на комисията. Извън посочения срок е изготвена Справка за извършената проверка с рег. № ОВ-763/2/ от 21.01.2010 г., подписана от ръководителя на работната група и нейните членове. С нея е установено, че дейността на група “Териториална полиция” (“ТП”) се планира за всяко тримесечие за създаване на организация, относно обособяване и водене на задължителната служебна документация от служителите в нея. В тази връзка е отразено, че в част от задачите, без изрично да е посочено кои, тяхната дата и период на извършване, са изписани стари термини като РПУ и НСП, което е дало основание на работната група да предположи наличието на формално и шаблонно изготвяне на цитираните планове.

На следващо място проверката е посочила, че началникът на група “ТП” при ПУ ”Д.” е представил първоначално седмичните планове за работа на групата само до месец юли за 2009 г., за които е прието, че не съдържат конкретни задачи за изпълнение, произтичащи за разпределените приоритети за работа. Независимо от факта, че в процеса на проверката са предоставени допълнително седмични планове за работа на жалбоподателя и неговите подчинени за времето от месец юли до месец декември 2009 г., проверяващите са счели, че е налице формална организация на дейността на групата и е осъществяван неефективен контрол по извеждането и бързото решаване на основните задачи.

Комисията е отчела, че заложените планови задачи се отчитат от ръководителя на “ТП”, но за сметка на това липсват предложения за управленско и организационно оптимизиране на полицейската дейност в рамките на структурното звено. Оценено е, че проверяваното поделение има извършени анализи, които съдържат характеристика на оперативната обстановка, показатели за дейността, съпоставени с данните за предходните периоди, но независимо от това липсва аналитична оценка на дейността на необходимите насоки за оптимизиране на дейността им, както и че са заложи само

количествени показатели.

В справката е посочено, че при спазване на вътрешните актове са изслушвани полицейските инспектори и младши полицейските инспектори веднъж седмично, кое е довело до неефективен контрол за срочното и качествено изпълнение на възложените задачи. Прието, че в правените шест месечни анализи за персонални оценки на дейността на ПИ и МлПИ липсват предложения за активизиране дейността на служителите с по-слаби резултати и така не са предприети мерки за подобряване работата на групата.

Проверяващите са посочили, че съставът на групата е осъществявал охранителна и профилактична дейност в “пиковите часове” в районите около училищата за учебната 2009/2010 г. и районите около детските градини, но като минус в тази им дейност е отчетен факта, че не са изготвени отделни писмени справки за проблемите в районите на учебните заведения.

Посочено е, че докладните записки за наблюдение на лицата представляващи интерес за полицията се подават на всяко тримесечие съгласно вътрешните правила, но същите били с идентично съдържание и не винаги в тях има оперативно значима информация. Въз основана на установеното при проверката, проверяващият екип е предложил да се предприемат мерки по дисциплинарен ред спрямо жалбоподателя за допуснати съществени пропуски и слабости, като му бъде изготвена оценка на служебната дейност за изпълнение на длъжността и да бъде преместен на друга длъжност.

Тази справка е изпратена до директора на С. с писмо рег. № ОВ – 879/2/ от 22.01.2010 г. на директора на ГД “Охранителна полиция” и с нея се отправя молба до 26.02.2010 г. да му се предостави справка, относно взетото отношение по дисциплинарен ред спрямо началника на група “Териториална полиция” в ПУ “Д.” при 08 РУ С. главен инспектор Х. Х.. По този повод е изпратено писмо от началника на отдел “ОП” – С. с рег. № 6479/09.02.2010 г. до началника на 08 РУ – С., към което е приложена справка рег. № ОВ-763/21.01.2010 г. от извършената проверка за изпълнение на т.1, т.2 и т.3 от направените в нея и утвърдени предложения. В изпълнение на така дадените указания е издадена нарочна справка от ВНД заместник Н. 08 РУ – С. главен инспектор Е. А, в която изрично е посочено, че на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание “Порицание” за срок 1 година.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка документи, справка относно награди и наказания на Х. Р. Х., Заповед рег. № Из – 711 от 12.04.2007 г. относно утвърждаване на типови длъжностни характеристики, Типова длъжностна характеристика на длъжността Н. група “Териториална полиция” в ОДП и СДП, Заповед рег. № Оз-4721/21.12.2009 г. относно извършване на проверка по линията на “Териториална полиция” в 08 РУ при С. на директора на ГД “ОП”, Удостоверение рег. № 354 от 13.04.2010 г. на Н. сектор “човешки ресурси” при С..

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните

правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган – началника на 08 РУ – С. съобразно правомощията му по чл. 228, т. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР, предвид вида на наказанието – “порицание. По тези съображения следва да се остави без уважение направеното възражение от жалбоподателя, че обжалвания административен акт е нищожен, тъй като началникът на районно управление не е изрично посочен сред лицата по чл. 186, ал.1 от закона.

При издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, но при неправилно приложение на материално правните норми, поради което заповедта, като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

На жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание “ПОРИЦАНИЕ” за срок от една година, за допуснати съществени пропуски и слабости в служебната си дейност е неефективен контрол над подчинените му служители, установено след извършена проверка, разпоредена със Заповед рег. № Оз-4721/21.12.2009 г. на директора на ГД “ОП” 02.05.2009 г., отразено в справка рег. № ОВ-763/21.01.2010 г. на ГД”ОП” на основание чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР и във връзка с чл. 227, ал.1, т.6 и т.11 от ППЗМВР.

Съгласно чл. 246, ал. 1 ППЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В обжалваната заповед са цитирани становището на дисциплинарно разследващия орган, рег. № 10965/26.03.2008 г., обобщена справка рег. № 10209/21.03.2008 г., както и становището на Д "ЧР" - МВР рег. № К 2719/09.04.2008 г., поради което всички изложени в същите становища факти и обстоятелства по случая, следва да се считат и като мотив на обжалваната заповед.

Съдът приема, че дисциплинарното наказание е наложено в срока по чл. 225, ал. 1 ЗМВР - дисциплинарните наказания се налагат до 2 месеца от откриването на дисциплинарното нарушение и не по-късно от една година от извършването му.

Съгласно чл. 223, ал. 1 ППЗМВР, дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, разполага с достатъчно доказателства за извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Нарушението се установява след събиране на всички допустими по закон доказателства, данни от проверки, обясненията на

служителя, посочените от последния доказателства, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на служителя. Анализът на текстовете налага извода, че в конкретния случай извършеното нарушение следва да се счита за открито с представянето на наказващия орган на обобщената справка. По делото липсват писмени данни, цитираната в обжалваната заповед справка е да връчвана на жалбоподателя Х., но и не се твърди обратното.

Съдът след извършена служебна проверка на основанията, посочени в административния акт, за определяне на извършеното дисциплинарно нарушение и наложеното наказание, установи следното. На Х. Х. е наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от 1 година, считано от датата на връчване на заповедта, а като правно основание в нея е посочено чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка чл. 227, ал.1, т.6 и т. 11 от ППЗМВР. Словесното съдържание на нормата на чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР се отнася до определяне на дисциплинарното наказание като порицание, а текста на чл. 227, ал.1 т. 6 и т. 11 от ППЗМВР предвиждат, че то се налага в случаите, когато не е упражнен контрол над подчинени и неизпълнение на служебни задължения или на заповеди. Видно от съдържанието на оспорения административен акт, жалбоподателят е наказан за това, че е допуснал съществени пропуски и слабости в служебната си дейност и неефективен контрол над подчинените служители. Съпоставени така цитираните мотиви в заповедта и посочено цифрово изразяване, същите се намират в несъответствие. В заповедта липсва конкретно и неясно обозначаване на това кои служебни задължения или заповеди не са изпълнени. Такова посочване не е направено и в цитираните справки от извършената проверка на дейността на група „Териториална полиция” в участък „Д.” при 08 РУ – С., ръководена от жалбоподателя.

Наличието на такова противоречие в мотивационната част на обжалваната заповед и посочените в нея правни основания за налагане на дисциплинарното наказание „Порицание” ограничават възможността на жалбоподателя Х. да разбере какво е извършено нарушение, за да формира защитата си.

Видно от обжалвания административен акт и справка рег. № ОВ – 763 от 21.01.2010 г. на Главна дирекция „Охранителна полиция”, не става ясно за коя от всички дейности, извършвани от жалбоподателя в качеството на Н. група „Териториална полиция” е наложено дисциплинарното му наказание.

На следващо място следва да се отбележи, че е нарушена нормата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Изискването е императивно и не е формално. Безспорно законодателят не е посочил в кой точно момент от дисциплинарното наказание трябва да бъде изслушан служителът. Идеята обаче е преди да бъде наложено наказанието за конкретно, установено от наказващият орган нарушение, да се

вземат или изслушат обясненията на служителя във връзка именно с нарушението, за което се провежда дисциплинарното производство. Видно от материалите по делото служителят не е изслушан, не са му поискани обяснения, поради което същият е разбрал за всички вменени му нарушения, за които е и наказан дисциплинарно, едва с връчване на заповедта за налагане на наказанието.

По тези съображения, настоящия съдебен състав приема, че не са налице условията за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР за извършено нарушение на чл. 227, ал.1 т.6 и т.11 от ППЗМВР, представляващо допуснати съществени пропуски и слабости в служебната дейност на жалбоподателя и осъществяван неефективен контрол над подчинените му служители.

По тези съображения следва да се уважи жалбата на Х. Р. Х. и да се отмени Заповед рег. № 602-3 от 09.02.2010 г. на Н. 08 РУ – С. като незаконосъобразна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Р. Х., заповед рег. № 602 - 3 от 09.02.2010 г. на Н. на 08 РУ – С., с която на основание чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал. 1, т.6 и т. 11 от ППЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание “ПОРИЦАНИЕ” за срок от една година, считано от датата на връчване на заповедта.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: